

nici položi natanjčni račun z dotičnimi spričevali, da je resničen, kadar bode vse to dovršeno. Zoper te nasvete je zopet poslanec Brolich govoril, al zopet brez vspeha; zbornica je odobrila vse predloge. — Potem je poročal prošnji odsek, in sicer, da je senožeška občina prosila, naj bi se okrajni denarnici dalo 2000 gold. iz deželne zaklada, in da bi urémska cesta bila po sedaj deželna cesta. Teh 2000 gold. zbornica ni dovolila, in zarad ceste je naročila deželnemu odboru, naj ta reč pride na vrsto, kadar bode v zbornici govorjenje o novem cestnem zakonu. Prošnja fužinarjev in mnogih obrtnikov kranjske dežele zarad colne in trgovinske zveze našega cesarstva s prusko državo se je odgovorilo, da se deželnemu odboru naroča, naj državne vlade prosí, da ne bi te zveze sklepala, predno se presodijo trgovinskih zbornic misli o črteži colne tarife, danem 18. novembra 1863. leta, in predno pové državni zbor, kaj se njemu zdí o tem trgovinsko-političnem vprašanji. — Naposled je še g. Krommer poročal o nasvetu poslanca Guttmana, da bi se namreč osnovala deželna zavarovalnica zoper ogenj rekoč, da ni gotovih dokazov, da bi ta naprava bila zares potrebna, in da tudi tej reči ni še dovolj gradiva za posvetovanje in sklepanje v letošnjem zboru. Poslanec Zagorec (slovenski) opomni, naj bi se ta reč vsaj drugo leto v zbornici pretresala, in do tačas naj se tudi dobé pravila enacih naprav iz družih dežel.

Dopisi.

V Gorici 31. maja. X. — Eppur si muove..... Sinoči smo imeli v čitavnici prelepo besedo s plesom. Kar se besede tiče, morajo tudi natolcovavci in tresoglavci priznati, da lepše (zvon lanske vélike, 12. julija) nismo še imeli. Razun 6 prav primerno vpletenih pesem, ki jih je domači zbor dobro pel, in med kterimi se je „Sabljenka“ najbolj odlikovala, je kazal umno vredjeni program še dva inštrumentalna kvintêta, 2 kosa na glasoviru (na 4 in na 6 rok), govor literarno-historičen in 2 deklamacii. Kvintêt je bil za čitavnico nekaj novega. Veljava in slava g. godcev, ki so toliko pripomogli, da smemo to besedo v prvo vrsto staviti, nam je bila že popred znana, al sinoči so menda sami sebe prekosili. Godba na glasoviru je bila taka, kakoršne gré od slavnoznanih umetnic, gospodičin Budalovih, pričakovati. Pridružila se jima je to pot v prvo gospodičina Aneta Giroviceva, in skazala se jima enakorodnico v prelepi tej umetnosti. — Al, kar je čitavnici pravi značaj vtiskavalo, bil je govorski razdelek. Profesor gimnazijski, gospod Janko Pajk, je govoril o Preširnu, primerjaje ga italijanskemu pesniku Francetu Petrarka-tu. Originalni, tukajšnjemu občinstvu prav pristojni ta predmet se je vdajal, kakor vosek, jasni, gladki, simpatici njegovi besedi, s katero se je neznancem gotovo ravno tako prikupil, kakor zvedencem s tem, da je izvrstno osnovano nalogo spretno in znanstveno izpeljal. *) Bolj proti zadnjemu ste prišli deklamacii na vrsto. „Novicam“ že znana gospodičina Rozina Makoviceva iz Ajdovščine — deklamovavka, vsa pripravna celó za javen oder — nas je počastila s Koseskovim samogovorom (slovóje-manjem) iz „Device orleanske“. Kar je njenemu deklamovanju nek poseben mik podajalo, bilo je to, da ima, gledé glasú in vedénja sploh, nekaj možatega, nekaj — rekel bi — prav Jovaninega na sebi. Mislili smo si: kakošno zrkalo je to izobraženo dekle tistim našim mestnim „cimperlih-ovkam“ ki jim ni za družega

mar, kot za lišp in ples. Vreden tovarš vrli tej gostinji iz Ajdovščine je bil gosp. Ernest Klavžar iz Ročina. Deklamoval je krasno „Ljudmilo“ Vilhar-jevo. Sklenila se je besede z „Naprej zastava slave“, ki so ga godci spremljali. — To je kratek obris veselice, za katero moramo marljivemu našemu odboru toliko hvaležnejši biti, kolikor težavniša mu, gledé na specifične tukajšnje okolinosti, ki so le same sebi vatal in vaga, naloga njegova prihaja. Ne dá se tajiti, da — z ozirom na naše socijalne razmere — je čitavnično vodstvo slovensko ladjico do sedaj dobro krmilo, da se ni ne v Scilinih vrtincih presiljene narodne ali jeziške izklenivnosti, ne v krnicah Karibdinih potopila, to je, da je ni ptuji element zalil. Davno že bi se nam bila potopila ali razbila, ako bi naši krmivci, kakor se jim tû pa tam očita, ne bili umno jadrati znali. — V karakteristiko čitavničnih razmer naj dodam še nekaj. Kakor jez reči poznam in razumem, zdá tukaj v Gorici več „nimbus“ kot jedro. Bodimo, kakoršni koli, da le na zvonaj imponujemo, smemo trditi, da slovenstvo pospešujemo. Ker se stareji naš rod sploh spreobrniti ali prepodobiti ne dá; ker je kvas prave slovenske inteligencije ta čas (v čitavnici) še preslab in ne more, kakor bi bilo želeti, vsega plehkega testá prekisati, bodimo zadovoljni s tem, da smo, da živimo, da se shajamo in beremo; da nas Neslovenci spoštujejo; da nas nasprotniki naši, ki bi nas, ako bi mogli, radi v žlici vode utopili, na „znanje“ jemljejo, ter za čvrsto in kompaktno narodno-politiško stranko imajo, za stranko, ki neki celó njim vodo moti, njih napredovanje zadržuje, in kaj vem kaj še. Da inostranci od nas tako mislijo, v tem smislu v časnike („Tempo“) pišejo, je to znamenje moči naše in veljave. Da smo nekterim trn v pëti, da okoli nas brenčijo in nas pikajo, vse to je dobro znamenje in nam na čast; saj menda ni najslabše to, česar se ose in sršeni dotikajo. Predrznem se torej trditi, da našim someščanom nasproti je že obstanek čitavnice sam ob sebi (zraven 3 družih društev) ter lesk imena njenega znamenit kapital, ki slovenstvu gotovih obresti donaša. — Kar se veselic, besed, tiče, je moja misel ta, da ali kaj dostojnega impozantnega, kar tudi neslovenskim družinam in našim mlačnežem imponuje, ali pa nič. Ena sama taka beseda, kakor sinočna, je več vredna, kot sto tistih „primitivnih“ besedic, pri kterih se kočljivi poslušavci le muzajo in mrdajo. — Kakošen je sedanji stan slovenstva po Goriškem zunaj čitavnice, povem drugikrat, kadar se mi prilóžnost ponudi.

Iz Ptuja na Štajarskem 1. junija. Ker so pravila ptujske čitavnice 21. maja t. l. končno vladno potrjenje dobile, se pozivljajo po §. 13 družb. pravil in po pomenu omenjenega potrjenja vsi članovi v veliko skupščino, ktera bode v hramu b. 42 v gosposki ulici 23. dne tega mesca ob 10. uri predpóldne. Postavljene so na dnevni red sledeče reči: Nagovor ravnateljjev, — tajnikov pregled vseh opravil in stanja — čitavničnega, — blagajnikov račun preteklega leta, — konečno volitev novega odbora. Po sklepu odborovem platijo članovi svoje dotične zneske pričénši od 1. junija 1864 pri blagajniku gosp. Wracfeld-u, trgovcu v Ptuju. Ravnatelj.

Od sv. Ane v slov. Goricah 1. rožnika. — m — Preteklo nedeljo je bil pri nas pomenljiv den. Položil se je temeljni kamen za šolsko poslopje. Zbralo se je mladih in starih ljudi vse polno; celó otroke so matere s seboj prinesle, naj bi si pomnili, kadaj se je stavila ona hiša, v kteri si v dnevih prihodnjih mladina cele fare ima nabirati dušnega blaga vednosti in kreposti. Dekleta so bile opletene, možari pa so oznanjali, da se v fari nekaj posebnega godí. Gosp. dekan Tutek sami

*) Celi govor natisnjemo v prihodnjem listu. Hvala!

so blagoslovili temelj in v dostojni besedi razlagali pomen šole in uka, važnost učiteljstva vrlega, ter novi šoli želeli in prosili nebeškega blagoslova, naj bode nova šola „šola modrosti in čistosti.“ V temeljni kamen pa so položili dvoje „Novic“, Hermanov govor v lanskem deželnem zboru, Slomšekovo sliko in kratek obris sedanjega časa. Bilo se je zapisalo sedanje stanje šolstva na Slovenskem, sedanji pisatelj in boritelj ravnopravnosti, potem okolnosti farne in imena onih mož, ki imajo pri stavbi največje zasluge. Te vzdane listine naj kažejo našim potomcem zvesto podobo naših dni, ko bi — kar Bog obvari — burja časova izbrisala druge spomenike! Sicer le Božje oko vidi v prihodnost, al upajmo, da bodo naši sinovi živeli, kar jim očetje pripravljamo. Šola pa naj izreja krepek in značajan zarod, vnet za narod naš slovenski, pobožen in zvest cesarju. In kadar se spet ponovi šolsko poslopje, naj te listine najdejo unuke ravnopravne, krepke na duši in telesu in hvaležne prededom svojim. — Še drugo prav mično slavnost istega dneva imam zapisati. Paman, kmet iz Ročice, je na Krivem bregu na poti k sv. Ani postavil zidan križ ali prav za prav malo lično kapelico ss. Cirila in Metoda. V njej so, sme se reči, umetno izrezane podobe imenovanih apostolov in pa podoba device Marije, kraljice nebeške. Tudi slog stavbin in malarija: sv. Ana in sv. Vrban na unanjih, sv. Andraš in Jožef na notranjih stenah in sv. Trojica na oboku so kaj izvrstno delo, tako, da ljudje iz daleka prihajajo gledat kapelice. Na licu pa nosi letopis: V spomln tisočletnICE ss. Cirila in Metoda apostolov sloVanskih. Ta križ bil je tudi v nedeljo blagoslovljen; cela fara je bila na nogah in pevala znano pesem ss. Cirila in Metoda: „Vajna slava bo se pela, dokler bo slovenski rod.“

Iz Železnikov 2. rožnika. J. L. — Skončali smo mesec maj, ki se sicer ponaša z priimkom „sprelepi“, al letos v vremenskem oziru ni zaslužil tega imena, kajti bil je mrzel skor skoz in skoz. V petek po sv. Telesu (27. maja) je zadnjič pretepal sneg in sicer tako, kakor nam je bila pratika kazala sv. Tomaža dan. Pobelil je bil popolnoma ravnine, tako, da smo bili za sadne drevesa in žita v velikih skrbih. K sreči je vendar kmali popihal mehak veter in mislimo, da nas je brez škode zapustil nepovabljeni zimski gost. — Sadja se nam obeta obilo, tudi žita in trave so lepe, hvala Bogu. Za pičo so bili ljudje zastran dolge, neugodne spomladi že v velikih stiskah. — Tukajšne fužine in kovačnice še vedno stokajo pod hudim bremenom slabih kupcij, pa najbolj žalostno je to, da noče se pokazati in obrniti na bolje. Če nam Bog kako drugače ne dá, bo treba iti z trehuhom za kruhom, samo to je še vprašanje: kam? ker je skor povsod pri obrtni enaka stiska. Popotnih rokodelcev toliko dohaja beračit, da se človek le čudi, kako najdejo pot med naše visoke gore. — Pa tudi drugih domačih postopačev in rokomavhov se ne manjka, ki svojo mladost prikrivajo z raztrganimi capami in milovavnim glasom, da so pogorelci. Zlasti sem ene dve leti je tacih našemljenih pogorelcev prav obilo, ki imajo deloma ponarejene spričala, deloma pa še lažejo čez svoje duhovne in srenjske predstojnike, da jim nočejo spričal narediti itd. — Slednjič pa še to-le omeniti za potrebno spoznam: Visokočastiti gospodje duhovniki in spoštovani srenjski predstojniki! kadar delate kolednikom in pogorelcem spričala, dajte jim take spise v roke, ki jih narod ume, slovenske namreč; saj so menda taki spisi namenjeni le za domače slovenske pokrajine, ne pa za unanji „Reich.“ Srečno!

Iz Ljubljane. V seji mestnega odbora 3. dne t. m. so novoizvoljeni mestni odborniki vsi bili po-

trjeni. Za danes (popoldne ob 4. uri) je pozvan vès mestni zbor, da v očitni seji voli župana. Prišel je tedaj imenitni dan, da mesto dobi svojega predstojnika; nadjamo se za trdno, da dobí pravega moža z vsemi tistimi lastnostmi, ki smo jih v našem listu že zdavnej našli. Zopet enkrat bi radi imeli tacega župana, ki se vès, kar ga je, in neodvisen brez vseh družih opravkov in skrbi očitnih in skrivnih, žrtvuje svojemu poklicu, — ki ima vednosti mnogovrstne in srce za domovino svojo, — ki je po potrebah sedanjega časa parlamentarno omikan v besedi, da ga ni strah, kadar je treba govoriti očitno in namestovati mesto tako, da z zmešanim govorom ne dela sramote sebi in mestnemu odboru, — da zná voditi mestni zbor v sejah in ne dela zmešnjav v obravnavah, — in da s krepko roko prime za krmilo in ga drži od zora do mraka v magistratu, kar se tiče uradnikov in služabnikov. Nadjamo se prihodnjo sredo prinesiti svojim bravcem novico, da je Ljubljana dobila župana, kateri si bo jemal nepozabljivega Hradeckega v izgled.

— Radostni smo slišali, da vsled prošnje kmetijske družbe je sl. deželna vlada razposlala c. kr. okrajnim gosposkam po deželi ukaz, naj opominjajo župane, da ljudje pokončujejo kebre; ravno tako je storilo sl. škofijstvo do svojih dekanij. Ali pa je to opominovanje imelo zdatnih nasledkov, ne vemo; sedanji župani so menda večidel tako brez moči in veljave, da so njih besede le bob v steno. Zarad kebrov pa je še ta neumna vraža med ljudstvom: „čem bolj jih preganjaš, tem več jih je.“ Povsod je res treba začeti pri mladini. O tej nam je naznanil g. Srečan, da je staknil unidan v svoji okolici 6 let starega dečka, ki je imel polne žepe kebrov brez glav (ki jim jih je odtrgal) pa jih kokošim zobati dal.

— Za korarja, ktereга voliti ima ljubljanski knezoškof pravico (ad baculum), je namesti ranjcega Karola Corna izvoljen gosp. Janez Poklukar, profesor bogoslovja. Slava!

— Dobrotniki, kateri nočejo, da bi se njih imena očitno razglasile, so novi norišnici ljubljanski darovali za 3000 gold. obligacij. Lep izgled družim!

— Matičinih „razglasov“ se natiskuje nad 22.000.

— Tiskarno pravdo, v kateri je c. k. okrajni predstojnik g. Pajk pisatelja sestavka: „kaj se nekterim zdí ravnopravnost“ v „Naprej-i“ gosp. Fr. Levstika in pa vrednika g. Mir. Vilharja tožil zavoljo razžaljenja časti in v kateri je c. kr. deželna sodnija ljubljanska po §§. 488., 490. in 492. kaz. zakona g. Levstiku prisodila 3 mesece, g. Vilharju pa 4 tedne zapora in da izgubi tudi 60 gold. kavcije, je c. kr. viša dunajska sodnija na Dunaji v soglasji s c. kr. deželno nadsodnijo v Gradcu rešila tako, da sta oba toženca popolnoma nedolžna, ker ta sestavek nima nič kazni vrednega v sebi, in da tedaj se nihče nima prav nič kaznovati. V drugi tiskarni pravdi pa, ki je zadela vrednika „Naprejevega“ zavoljo sestavka o „mednarodnih mejah“ ste obe viši sodni v Gradcu in Dunaji potrdili rabsodbo c. kr. deželne sodnije ljubljanske, po kateri je g. Miroslav Vilhar obsojen na 6 tednov ječe in izgubo 300 gld. kavcije, ktera zapade ubogim ljubljanskim. Gosp. Miroslav Vilhar je kazen nastopil 4. dne t. m. — Ker je „Tagespost“ v listu 122. povedala, da je Vilhar prosil Nj. Veličanstvo za izredni pregled njegove prošnje, preklicuje v 125. listu „Tagespošte“ gosp. Vilhar sam to naznanilo ter pravi: „Jez nisem vložil nikakoršne prošnje za izredno revizijo pravde moje in tudi za pomilostenje ne. Odločeno mi kazen od 6 tednov nastopim z mirno vestjo 4. dne t. m. — Živila draga mi domovina!“

— Čitavnica naša — ako bode vreme lepo — na-

pravi svoj letošnji prvi izhod na „zeleni hrib“ (grünen berg) v nedeljo, 12. dne t. m. popoldne. Naš pevski zbor bode razveseljeval goste z različnimi lepimi pesmami in društvo našega „južnega sokola“ bode veselici prijazen pomočnik. Beseda se začne ob štirih popoldne in konča ob desetih zvečer. Nadjamo se prav veselega shoda. Vstopnice brezplačilne se razpošiljajo te dni. Tudi unanji udje in sestrice čitavnice se prijazno vabijo.

Odbor čitavnice ljubljanske.

— Časniki zagrebški pa tudi mnogi nemški so prinesli te dni novico (ktera je nekterim pri nas donela prav kot slavčkova pesmica!), da je kr. namestništvo v Zagrebu zaukazalo, da ondašnja „narodna čitavnica“ ima nehati. Ker nam ni znano, da je bila ta čitavnica osnovana po pravilih slovenskih čitavnic (saj o nobenih njenih „besedah“ ali družih „veselicah“ nismo nikdar nikoli nič slišali (napravljaja jih le narodno pevsko društvo „Kolo“), smo tedaj radovedni izvedeti, kakošne pravila je imela zagrebška čitavnica, in zakaj je prepovedana bila. Dosihmal nismo še čuli nobene besedice o tem, kajti z dvema vrsticama odpravljajo „Narodne Novine“ in „Domobran“ „zatvorenje narodne čitavnice.“ „Naše gore list“ od 5. t. m. pravi, da mu „nisu bliže poznati razlogi“, zavoljo kterih je prestala čitavnica zagrebška, pa dostavlja sledeče: „Vele znamenito bilo bi danas sutru čitati vas životopis ovoga od nemila do nedraga tumarajučega društva, dok mu smrtno nezazvoni zvono.“

— 18. avgusta se odprè v Zagrebu prva izložba (razstava) kmetijskih pridelkov in obrtnijskih izdelkov trojedne kraljevine. „Novice“ so o tej razstavi že večkrat govorile. Ker je to za hrvaško-slavonsko-dalmatinsko kraljevino vrlo važen dogodjaj, so rodoljubi ondašnji odločili, sjajno obhajati ta čas. Pevsko društvo „Kolo“ bode slavilo imenitni ta dogodjaj z velikim koncertom, h kteremu, da ji pomaga, je preprijazno povabilo kakor druge pevske društva, tudi naše. V programu radostni vidimo veličastno slovensko pesem Ipavčevo „Kdo je mar“. Bratovski ta pozdrav bodo tudi naši pevci gotovo bratovsko odzdravili.

— „Tagespošti“, ktere dopisniki se pod vredništvom dr. Svoboda dosti bolj pošteno obnašajo kakor pod vredništvom prejšnim, se pa vendar še večkrat naključni, da novice donáša iz Ljubljane, o kterih mi tukaj nič ne vemo. Tako je na pr. tudi povedala, da Calliano dobí gledišče za prihodnjo zimo, in da obljubuje med drugim tudi slovenske igre. Kaj da obeta, ne vemo; to pa vemo, da Calliano še nima gledišča, in da vprihodnje more v Ljubljani le tak glediščen ravnatelj materialno dobro izhajati, kdor večkrat tudi slovenske igre na oder spravi, al prav dobre, izvrstne morale bi biti, ker slabe robe nikakor ne maramo.

— Več časa se je premetovala po Ljubljani laž, ktera je svojo pot našla tudi v „Triesterco“ in „Presso“, da so nekega tukaj dobro znanega trgovca zagrebškega zavoljo ponarejevanja 100 gold. bankovcev v Zagrebu zasačili, oklenjenega na Dunaj peljali itd. Tem lažnjivim govoricam je zdaj konec storila sama policija zagrebška, po kteri je „Triesterca“ ukaz dobila povedati, da je ta hudobna govorica v vsem izmišljena.

— Volitev deželnega poslanca za mesta in trge notranjske je 28. dne t. m. Danes niso „Novice“ še v stanu nasvetovati volivcem kakega moža, ker napovedalo se jim je sicer že več kandidatov, pa vendar še ne vemo, kaj mislijo veljavniši možje dotičnih mest in trgov, kterim gré beseda o tej volitvi. Drugi pot bodemo menda v stanu imenovati kandidata.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Nekteri časniki pišejo, da Nj. Veličanstvo cesarja našega pričakujejo v Karlovih Varih (Karlsbad), in da 12. dne t. m. tudi kralj pruski pride tje in pozneje car ruski. — 2. dne t. m. je novoizvoljeni dunajski župan dr. Zelinka prisegel v svoji novi službi. Prisega njegova obsega med družim prav tiste besede, s kterimi obljubuje „zvesto se ravnati po državni in deželni ustavi“, zavoljo kterih v kranjskem deželnem zboru sklenjena občinska postava ni obveljala. Pravijo, da ona prisega izvira še od l. 1860. Čudno! — Papirnatih desetíc je bilo konec meseca aprila za 5 milijonov in 961.564 gold. med ljudstvom. — Kontrolna komisija dolgov našega cesarstva je razglasila zdaj stan državnega dolga konec meseca oktobra 1863, kteri v vsem skupaj znaša 2 bilijona, 547 milijonov in 835.965 gold., in ki je za 23 milijonov in 550.605 gld. 20 kr. veči od oktobra leta 1862. — Deželni zbor česki je bil sklenjen 31. maja; po takem je edini zbor erdeljski zdaj delaven. — Mestjanstvo v Pragi je novoizvoljenemu c. kr. deželnemu glavarju grofu Belcredi veliko slovesnost napravilo; bakljade so se udeležile 3 obrožene mestjanske krdela, pevsko društvo „Hlahol“, društvo „Sokol“ itd. Slovesnost vsa je bilo živo znamenje, kako visoko spoštujejo mestjani svojega cesarskega namestnika. — V Brni je pri drugi volitvi mestnega župana zmogel Skene, padel je prejšni župan Elvert. — Po cesarskem sklepu od 22. maja je celjska gimnazija iz 3. gimnazijske vrste se pomaknila v drugo; plača učiteljev je po takem boljša. — Železnica iz Maribora se je 29. maja odprla v Belak. — Štajarski deželni zbor je s ces. vlado navskriž zastran izpeljave nove občinske (soseskine) postave; vlada hoče, da ona vredi nove županije, deželni odbor pa trdi, da to je njegovo delo. Kako sila težko je vendar rojstvo autonomije (samoopravstva) občinske! — Tržačanje nočejo pasjega davka. — Na Hrvaškem so zdaj začeli vsi bolj ali manj od vlade odvisni časniki priporočati potrebo, da se skliče deželni zbor; podoba je, da že preséda provizorium; vendar „Agramerica“ nima dosti zaupanja, da bi se moglo to na vrat na nos zgoditi, ker v listu od 2. t. m. pravi, da po deželi je že veliko nezaupljivosti do vlade in da je še mnogo tacih, kteri niso to, kar se kažejo.“ — Preuzvišeni škof Štrosmajer je zopet daroval 1050 fl. jugoslavenskemu vseučilišču. — Če je res, kar piše „Oest. Z.“, je ogerski dvorni kancelar grof H. Zihy županijskim predstojnikom zastavil vprašanje: ali se more zanašati na nje, da mu pomagajo pri izvrševanju njegovih namenov? — če pa jih je volja le križem roke držati pri tem, bo moral skrbeti za druge načelnike. Po takem se pripravlja nova dôba na Ogerskem. — Govori se, da vlada hoče zopet oživiti Vojvodino srbsko; drugi pa trdijo, da to ni res, in da srbska narodna skupščina, ki se ima kmali sklicati, bode imela edino to opravilo, da izvoli novega patriarha. — Kakor se kaže, ne bo prave moke iz londonskih konferencij zastran dansko-holštajnsko-šlesviških homatij; angleška vlada dela zlo na to, da bi se ne opravilo nič; zastran mej bodo še hude razprave; v poslednjem zboru je prestanek vojske za 14 dni podaljšan. V ponedeljek je bil zopet zbor. — 3. dne t. m. je metropolit v Bukureštu knezu Kuzi poklonil izid ljudskega glasovanja, ki potrjuje, kar knez hoče. Židane volje je bilo vse mesto. 5. dne t. m. se je knez podal v Carigrad; pravijo, da bode, podpiran po francozki vladi, zahteval, da knežja oblast ostane dedna v njegovi rodovini.